

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนนั้น ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ผลปรากฏเป็นข้อสรุปได้ดังนี้

การวิจัยในประเทศไทย

บุญชื่น เหชาภัยพูช (2519 : 67 - 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาของสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ การบริการอนามัยโรงเรียน การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 ใน 4 จังหวัดภาคใต้

สรุปผลการวิจัยเฉพาะการบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาแยกตามประเภทของโรงเรียนได้ดังนี้

1. โรงเรียนรายวัน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดบริการสุขภาพได้ดี มีบัตรสุขภาพ มีการตรวจสอบนักเรียนปีละครั้ง และมีการจัดบริการอาหารกลางวันโดยโรงเรียนจัดทำเอง

2. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่จัดบริการสุขภาพนักเรียน จัดทำปีละครั้ง และบางแห่งจัดทำทุกๆ 月 ละครั้ง และมีการจัดบริการอาหารกลางวันโดยจัดให้มั่นคง เช่นเดียวกับโรงเรียน

3. โรงเรียนเทศบาล การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนยังไม่ทั่วถึง บางโรงเรียนไม่จัดทำเลย และมีโรงเรียนร้อยละ 50 จัดบริการอาหารกลางวันโดยให้มั่นคง เช่นเดียวกับโรงเรียน

4. โรงเรียนขององค์กรบริการส่วนจังหวัด การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน
ร้อยละ 50 ไม่มีบัตรสุขภาพนักเรียน และการตรวจสุขภาพโดยเจ้าหน้าที่แพทย์และอนามัย
ไม่ได้จัดทำ เลย ครูไม่ได้ทำการตรวจสุขภาพนักเรียน และโรงเรียนจัดบริการอาหารกลางวัน
โดยให้แม่ค้านำอาหารเข้ามาขายในโรงเรียน

พชรา กาญจนารัตน์ และคณะ (2520 : 44 - 45) ได้ทำการวิจัย เรื่อง
"การศึกษาโครงการสุขภาพและเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4
และประถมปีที่ 7 ในอ่าเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการ
จัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติทางสุขภาพ ตลอดจน
สุขปฏิบัติของนักเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล อ่าเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสุขภาพสรุปได้ว่า ทัศนคติของครูสอนสุขศึกษา
ที่เกี่ยวกับบริการสุขภาพในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ครูสอนสุขศึกษา โรงเรียนในเขตเทศบาล
มีทัศนคติที่กว่าครูสอนสุขศึกษา โรงเรียนนอกเขตเทศบาล และครูสุขศึกษา เห็นว่าบริการสุขภาพ
บางประการ คือ การตรวจสุขภาพฟัน การตรวจสายตา บริการที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ
นักเรียนนั้น ไม่ควรเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำ และมีครูสุขศึกษาส่วนน้อย เห็นว่า การซึ่ง
น้ำหนัก การวัดส่วนสูง และวัดสายตาของนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อนามัย

อุดมศิลป์ ศรีสมบูรณ์ (2521 : 130 - 141) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัด
โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาปัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
และสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพ-
มหานคร จำนวน 98 คน จากโรงเรียน 98 โรงเรียน ซึ่งอยู่ในเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพ
มหานครทั้ง 24 เขต ซึ่งเป็นผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่จัด
โครงการอาหารกลางวัน 62 คน และเป็นผู้บริหาร โรงเรียนที่ไม่ได้จัดโครงการอาหาร
กลางวัน 36 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครล้วนใหญ่มีนักเรียนมากจนในโรงเรียน
มาก ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ค่อนข้างดี โรงเรียนยังขาดความพร้อมในเรื่องการจัด
โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน เพราะมีปัญหามากในเรื่องการขาดบุคลากรที่จะเป็น¹
แรงงานในการจัดทำ ไม่มีครูโภชนาการ มีอุปกรณ์และเครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบ
อาหารไม่เพียงพอ เงินที่จะใช้เป็นทุนในการทำมีน้อย ขาดแคลนสถานที่โดยเฉพาะโรงเรียน
ที่มีโรงอาหารเพียงร้อยละ 46.94 เท่านั้น และยังมีผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 13.27 ที่ยัง²
ไม่เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน และต้องการให้สำนักการศึกษา
ทางท้องเพิ่งงบประมาณในการเริ่มจัดทำโครงการอาหารกลางวัน รวมทั้งให้มีการเพิ่มหรือ³
จัดสร้างอัตราค่าลังครัวให้มีอย่างเพียงพอ เพื่อที่โรงเรียนจะได้ดำเนินการจัดโครงการอาหาร
กลางวันได้โดยไม่เป็นภาระกับโรงเรียนมากเกินไป

นาง ศรีสุโภศล (2524 : 40-43) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการจัด
บริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ⁴
ศึกษาการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา และเพื่อเปรียบ
เทียบการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา ซึ่งสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนมอญศึกษาซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา โดย
ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจเกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน สอบถามครูในโรงเรียนที่อยู่⁵
ในโครงการสุขศึกษาสายการศึกษาที่เข้าอบรมในปี 2522 จำนวน 189 คน แล้วนำข้อมูล
ที่ได้มาหาคำร้อยละ ผลการวิจัยสูปได้ดังนี้คือ

1. การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา⁶
ตามสภาพที่เป็นอยู่ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ การจัดห้องพยาบาล การซื้อน้ำหนักและวัดส่วนสูง การ
ทำบัตรสุขภาพนักเรียน และการส่งเสริมสุขภาพจิต ส่วนการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนที่⁷
อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้คือ การตรวจสุขภาพทั่วไป การช่วยเหลือนักเรียนที่บกพร่องทางสุขภาพ
การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการจัดบริการสุขภาพที่อยู่ในสภาพดีแก้ไข ได้แก่
การทดสอบสายตา การตรวจฟันและการแนะนำสุขภาพ

2. การเปรียบเทียบการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนของโครงการสุขศึกษา
ส่ายการศึกษาระหว่างโรงเรียนประถมศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า โรงเรียน
ประถมศึกษารามาถรรถจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนได้ในระดับที่ดีกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา
เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการจัดบริการปฐมพยาบาล การซั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง การ
สร้างภูมิคุ้มกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพจิตที่สามารถจัดได้ในระดับที่ใกล้กัน

พิพา จันทร์คำมี (2524 : 181) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการสุขภาพใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น" โดยใช้แบบสอบถาม
ความคิดเห็นส่งไปยังครูใหญ่ หรือผู้รับผิดชอบในการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 414 คน แล้วนำข้อมูลที่
ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริการ
สุขภาพในโรงเรียนสูงได้ดังนี้คือ การจัดบริการสุขภาพพบว่า ในการตรวจสุขภาพโดยครู
นั้น โรงเรียนล้วนใหญ่ทุกวัน และการตรวจสุขภาพโดยแพทย์ พันตแพทย์ พยาบาล
โรงเรียนขนาดใหญ่ร้อยละ 50 ตรวจเทอมละครั้ง โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก
ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจปีละครั้ง การทดสอบการได้ยิน และทดสอบสายตาส่วนใหญ่โรงเรียน
ทั้ง 3 ขนาดไม่เคยทำเลย และนอกจากนี้ครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพ

มัญหาการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนเกี่ยวกับบริการสุขภาพพบว่า โรงเรียน
ทั้ง 3 ขนาดมีมัญหาปานกลางในเรื่องการจัดให้มีการทดสอบสายตา การทดสอบการได้ยิน
การให้ความช่วยเหลือเด็กที่บกพร่องทางสุขภาพ หรือเด็กเรียนช้า การจัดบริการอาหาร
กลางวัน การจัดให้ครูได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิต
โรงเรียนขนาดเล็กมีมัญหามากในเรื่องการจัดให้นักเรียนได้รับการตรวจสุขภาพโดยแพทย์
พันตแพทย์

สุจินดา รุ่งขจรศิลป์ (2526 : 56-58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสุขาภิบาล
อาหารในโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร" กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 45 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามและแบบ
สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และผู้ควบคุมการประกอบอาหาร แล้วนำข้อมูล
ที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติทางค่าวarians ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดค่านึนงานอาหารกลางวัน

พบว่า โรงเรียนเกือบทั้งหมดร้อยละ 95.56 มีการจัดอาหารกลางวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองนโยบายกรุงเทพมหานครที่ให้ทุนในการจัดอาหารกลางวัน เป็นคะแนนสูงสุด วัตถุประสงค์ในการจัดอันดับรองลงมาเพื่อให้นักเรียนได้รับอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ และถูกอนามัย และวัตถุประสงค์อันดับ 3 ที่เพื่อให้นักเรียนได้รับอาหารกลางวันอย่างทั่วถึง ในเรื่องเงินทุนในการจัดอาหารกลางวัน โรงเรียนร้อยละ 62.22 ได้รับทุนทุนเรียนจากกรุงเทพมหานคร การจัดอาหารกลางวันโรงเรียนส่วนมาก โรงเรียนร้อยละ 48.90 จัดบริการอาหารกลางวันบางส่วน และให้นักเรียนนำอาหารมาจากบ้านด้วย มีโรงเรียนร้อยละ 46.60 ที่อนุญาตให้มุกคลภายนอกเข้ามายำหน่ายอาหารในโรงเรียน

สมคิด รักษาสัตย์ และนิยดา สวัสดิวงศ์ (2526 : 56-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การบริการอนามัยและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร 22 โรงเรียน โรงเรียนประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 7 โรงเรียน และโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 23 โรงเรียน โดยใช้แบบบันทึกข้อมูลสำรวจการจัดบริการอนามัยโรงเรียน และสภาพแวดล้อมบางประการในโรงเรียน เพื่อนำมาประเมินระดับคุณภาพของการจัดบริการอนามัยโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสุขภาพพบว่า

ระดับคุณภาพการจัดบริการอนามัยโรงเรียนของโรงเรียนทั้ง 3 สังกัดจัดได้ในระดับคุณภาพปานกลางถึงระดับดีคือ การจัดห้องพยาบาล การจัดเวชภัณฑ์ การจัดให้มีการบ้องกันโรค การจัดน้ำดื่มน้ำใช้สำหรับนักเรียน ส่วนรายการอื่นที่บางโรงเรียนจัดได้ดีกว่า ระดับคุณภาพปานกลาง หรือระดับที่ควรแก้ไขคือ การจัดเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาล การจัดเครื่องใช้สำหรับการปฐมพยาบาล การตรวจร่างกายนักเรียนเพื่อค้นหาความผิดปกติ การจัดให้มีการตรวจและการบ้องกันโรคพัน และการบันทึกสุขภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล และโดยส่วนรวมของโรงเรียนแต่ละสังกัดแล้วพบว่าไม่มีรายการที่จัดอยู่ในระดับดีมากเลย

วิภาวดี เกียรติศิริ (2528 : 57-67) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครุเที่ยวกับโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่ชั้นบท ยากจน จังหวัดอุทัยธานี โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครุผู้จัดดำเนิน

โครงการอาหารกลางวันเกี่ยวกับการจัดโครงการอาหารกลางวัน และบัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่ยากจน จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 236 คน เป็นผู้บริหาร 118 คน และครู 18 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนร้อยละ 39.04 จัดบริการอาหารกลางวันเองโดยครูและนักเรียน เป็นผู้จัดและประจำสอนอาหาร ส่วนใหญ่จัดบริการทุกวันที่เปิดเรียน โดยจัดแบบอาหารจำพวกเดียว และมีคณะกรรมการอาหารกลางวันของโรงเรียนรับผิดชอบ ส่วนโรงเรียนอีกร้อยละ 60.96 ไม่ได้จัดบริการอาหารกลางวัน

2. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่า การจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนอยู่ในระดับมากในด้านต่าง ๆ คือ การจัดดำเนินงานบุคลากร งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์และสื่ออำนวยความสะดวก และผลของโครงการอาหารกลางวัน

3. ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าบัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ในด้านงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์และสื่ออำนวยความสะดวก ในการจัดการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

โรสเนอร์ (Rosner 1975 : 595-597) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการบริการสุขภาพในโรงเรียนในรัฐวิส康เซนส์ (School Health Service Needs in Wisconsin) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบที่โรงเรียนต้องการให้จัดขึ้น เพื่อจะนำไปใช้พัฒนาการบริการสุขภาพในโรงเรียนให้ดีขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหาร การอภิปรายกลุ่มระหว่างเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ปกครอง และนักเรียน เกี่ยวกับบริการสุขภาพที่ต้องการและสำรวจความคิดเห็นของพยาบาลและบุคลากรอื่นในโรงเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า บริการสุขภาพซึ่งเป็นที่ต้องการในโรงเรียนรัฐวิสคอนเซนส์ มากได้แก่ การบริการเหตุฉุกเฉิน การสอนสุขศึกษา การทำบันทึกสุขภาพ การปฐมพยาบาล และการล่งต่อผู้ป่วย นอกจากนี้ผู้ปกครองนักเรียนยังต้องการให้มีพยาบาลประจำในโรงเรียนตลอดเวลา

นักสาธารณสุขเห็นว่า การจัดบริการสุขภาพควรให้สอดคล้องกับปัญหาชุมชน พยายามลงในโรงเรียนเห็นว่างานรักษาสืบเป็นงานสำคัญในการบริการสุขภาพในโรงเรียน และปัญหาสำคัญของการบริการสุขภาพโดยทั่วไปคือ การขาดการสนับสนุนทางงบประมาณ และขาดการร่วมมือจากผู้ปกครอง

ไฮเวล แฉมาร์ติน (Howell and Martin 1978 : 433-441) ได้ท่ามกลาง วิจัยเรื่อง "การประเมินผลรูปแบบของการบริการสุขภาพในโรงเรียน" (An Evaluation Model for School Health Services) โดยมีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความ จำเป็นระหว่างนโยบายของรัฐเวอร์จิเนียกับนโยบายอื่น ๆ ของผู้บริหารสุขภาพในโรงเรียน นโยบายของรัฐเวอร์จิเนียซึ่งเป็นวัตถุประสงค์และเครื่องมือในโรงเรียน ข้อเสนอแนะนโยบายจากผู้ประกอบอาชีพนี้ และเครื่องมือในโรงเรียนท้องถิ่นโดยใช้แบบ สอนสามเกี้ยวกับนโยบายการจัดโครงสร้างการสุขภาพในโรงเรียน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการ จัดโครงสร้างการบริการสุขภาพในโรงเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์ใหญ่ และครู สุขศึกษาจากโรงเรียน 74 แห่ง ในรัฐเวอร์จิเนีย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะสำคัญและโครงสร้างของความเข้าใจโครงสร้างการสุขภาพในโรงเรียน เกี่ยวกับการบริการสุขภาพ ได้มาจากข้อเสนอแนะของข้อมูลภายนอก

2. พยายามประจำโรงเรียนควรจะได้เรียนเกี่ยวกับโครงสร้างการสุขภาพใน โรงเรียน

3. ควรให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างการสุขภาพแก่ครูผู้บริหารโรงเรียน พยายามประจำโรงเรียน แพทย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กริฟฟิต แฉมาร์ติน (Griffith and Whicker 1981 : 428-432) ได้ วิจัยเรื่อง "การสังเกตปัญหาสุขภาพของนักเรียนโดยครู" (Teacher-Observes of Student Health Problem) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโครงการ สุขภาพในโรงเรียนประจำศึกษาของรัฐในชนบทแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา กลุ่มประชากร ตัวอย่างคือครูประจำศึกษาจำนวน 18 คน นักเรียนประจำศึกษาจำนวน 40 คน นอกจากนี้

มีผู้บริหารโรงเรียน ผู้นิเทศงานพยาบาลโรงเรียน พยาบาลโรงเรียน ทันตแพทย์ นักโภชนาการ และผู้ช่วยแพทย์ โดยใช้แบบทดสอบเพื่อประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ และหลังจากเสร็จโครงการ การดำเนินโครงการโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างครุและพยาบาล โดยให้ความรู้ สาธิตการตรวจสุขภาพโดยครุ และเน้นในบทบาทของครุ

ผลการวิจัยพบว่า ครุส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสุขภาพนักเรียน และผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบการตรวจสุขภาพนักเรียน และผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบการตรวจสุขภาพโดยครุ จึงทำให้ครุที่สนใจไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพนักเรียน

ชิลตัน (Chilton 1982 : 159-161) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บริการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งจัดให้อย่างไม่เป็นทางการโดยแพทย์" (Informal Provision of School Health Service by a Physician) โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความลัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับนักเรียน อันจะส่งผลให้เกิดความเต็มใจในการใช้บริการสุขภาพที่โรงเรียน จัดให้มีและเพื่อสร้างปัญหาสุขภาพที่มีความสำคัญต่อนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ที่อยู่ในเมือง ซึ่งเป็นพหุชนชาติ 65% พากชาติไทย 32% พากพิวดา อินเดียน เอเชียน ไโอลานเดียน 3% หลังจากที่ได้สร้างความคุ้นเคยระหว่างแพทย์กับนักเรียนเป็นเวลานานพอสมควร

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความคุ้นเคยกับแพทย์มากขึ้นพอที่จะให้ความไว้วางใจและกล้าที่จะซักถามปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ และจากการสูบความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าปัญหาสุขภาพที่มีความสำคัญต่อนักเรียนมากที่สุดก็คือ ปัญหาในเรื่องยาและแอลกอฮอล์ รองลงมาได้แก่ในปัญหาเรื่องเพศและที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับผิวหนัง

วิงเคิลแมน และชาร์ลเลนซ์ (Winkelmann and Charlence 1983 : 400-403) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพในโรงเรียน" (Parental Expectation of School Health Service) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริการสุขภาพในด้านต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองคาดหวังว่าบุตรของเขายังได้รับจากโรงเรียน ศึกษาองค์ประกอบใดที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการบริการสุขภาพ และ

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของการดูแลสุขภาพเด็กกับการคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพ โดยใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ 3, 4 และ 5 จำนวน 56 คน แล้วน้ำหนักมาหาความถี่และร้อยละ และนำมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองที่ประเมินสุขภาพว่า สุขภาพที่จำเป็นควรให้มีในโรงเรียน ยกเว้นการตรวจเชื้อจากคอดีกที่บ่นว่า เจ็บคอ การเยี่ยมบ้านเด็กที่มีปัญหาทางสุขภาพ และการตรวจปัสสาวะเด็กที่บ่นว่าปวดแสบเวลาถ่ายปัสสาวะ ความคาดหวังเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่แตกต่างกันผู้ปกครองเห็นว่า การรักษาพยาบาลไม่ควรจัดในโรงเรียน ยกเว้นการให้ภูมิคุ้นกันโรค และการแนะนำเกี่ยวกับยา ความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการให้การสุขศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าการให้สุขศึกษา เป็นการบริการที่ดีและจำเป็นสำหรับโรงเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่นักเรียน ทางด้านสุขภาพนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าการให้คำแนะนำนักเรียน เมื่อมีปัญหาทางสุขภาพนั้นมีความจำเป็นและเป็นที่ยอมรับ

เมนนิก และคลิงเจอร์ (Mennie and Klinger 1984 : 160 – 161) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดบริการอนามัยของแผนกเด็กวัยก่อนเรียน และศูนย์เลี้ยงเด็กกลางวัน (Department Services for Preschools and Day care Centers)" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัญหาทางสุขภาพอนามัยแก่เด็ก โดยการจัดบริการตรวจและจัดให้มีการส่งต่อไปรักษาหรือแก้ไข ถ้าพบว่ามีปัญหาและตรวจสอบสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านสุขากิษาและความปลอดภัย

วิธีการดำเนินการวิจัย โดยการส่งจดหมายไปยังสถานบริการที่ดูแลเด็กที่มีอายุระหว่าง 3 - 5 ปี ได้แจ้งให้ทราบถึงการจัดบริการตรวจสายตาและการได้ยิน และได้เพิ่มให้มีการติดตามค้นหาปัญหาอื่น ๆ ทางสุขภาพแก่เด็ก ซึ่งมีศูนย์ค่าง ๆ ตอบรับถึง 94 แห่ง และได้ดำเนินการโดยจัดให้พยาบาลเยี่ยมศูนย์ดูแลเด็กและโรงเรียนอนุบาลเหล่านี้เดือนละครั้ง หลังจากดำเนินการแล้ว 1 ปี ได้ประเมินผลเสนอกับผู้อำนวยการศูนย์ทั้งหมดทราย

ผลการวิจัยพบว่า สถานเลี้ยงเด็ก 70 แห่ง ได้ยอมรับและเห็นความสำคัญของโครงการนี้พร้อมทั้งเสนอความต้องการการบริการสุขภาพให้จัดเพิ่มขึ้น ทำให้ได้มีการจัดโครงการที่ควรขึ้น

สรุปการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศสูปได้ว่า ในประเทศไทยนั้น ส่วนมากมีการศึกษาวิจัยถึงสภาพการจัดบริการสุขภาพ และการจัดดำเนินงานบริการสุขภาพในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า การดำเนินงานบริการสุขภาพในโรงเรียนยังจัดได้ไม่ครอบคลุมบริการสุขภาพทุกด้าน และไม่ทั่วถึง และการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนบางด้านยังไม่เต็มที่ควรโดยเฉพาะด้านการตรวจสุขภาพ การตรวจพัน การทดสอบสายตา และการได้ยิน การจัดโภชนาการ การให้ภูมิคุ้มกันโรค และการแนะนำสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดบริการสุขภาพอย่างเพียงพอ บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการจัดบริการสุขภาพ และยังขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองและนักเรียน จึงทำให้การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนไม่เต็มที่ควร

สำหรับในต่างประเทศนั้น มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการจัดบริการสุขภาพแก่นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนอย่างมาก และมีความต้องการให้โรงเรียนจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นเพิ่มมากขึ้น ส่วนปัญหาในด้านการจัดบริการสุขภาพนั้น ยังมีปัญหาในด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรที่ทำการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนโดยเฉพาะ และยังขาดความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน เป็นต้น

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยและต่างประเทศ จะเห็นว่ายังไม่มีงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการจัดบริการสุขภาพภายในโรงเรียนประถมศึกษาโดยตรง จึงทำให้นักเรียนประถมศึกษามีปัญหาสุขภาพ ซึ่งจะต้องแก้ไขปัญหาโดยการจัดบริการสุขภาพใน

โรงเรียนให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดบริการสุขภาพจากครูผู้รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งการวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการในการจัดบริการสุขภาพ เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ไปวางแผนดำเนินงานบริการสุขภาพในโรงเรียน ประเมินศักยภาพ สังกัดกุ้งเทพมหานครให้ได้ผลดี และเกิดประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาสุขภาพของนักเรียนให้มีสุขภาพดี และสามารถศึกษาเล่าเรียนให้ได้ผลดีต่อไป